

Med Hensyn til Taksten, 2 Kr., for Lægter, da er denne jo aldeles uforholdsmæssig, da man jo ellers aldrig beregner mere end 2 Mk. for Kager og 1½ Mk. for Kornvarer; disse Takster ere vi villige til at betale og bliver derfor det Beløb, der efter vor Beregning maatte tilkomme Dem, 1,027 Kr. 49 Ø., hvilket vedlagte Nota udviser og staar dette til Deres Disposition hos; et større Beløb kunne vi absolut ikke indgaa paa at betale; hvad angaar Beløbet 94 Kr. 64 Ø., Losningsomkostninger ved Elevatorer, da ere disse os jo aldeles uvedkommende, da vi jo kun skulle stille Lægteren og bringe Varen til Rælingen af denne.

Med Højagtelse

Th. Kliatschko.

Underbilag 5.

Esbjerg, den 27. Oktober 1908.

Hr. Vandbygningsdirektør *Westergaard*,

København.

Vi have modtaget Vandbygningsdirektørens sidste ærede Skrivelse og indrømme villigt, at det er de herfra ulykkelig opstillede Forhold, som have forsinket Havnelovens Ordning. Da Havneloven jo imidlertid efter Bladenes Referater atter er fremme, vilde vi gerne hermed tillade os at fremføre et Bevis for, hvor meget Trafikken lider under de uheldige Vandforhold.

Vi havde fra nordamerikansk Golfhavn købt et Parti paa 1,200 Tons Oliekager med en lille Damper paa ca. 3000 Tons, gaaende ud fra, at en saa lille Damper maatte vi vel i alt Fald kunne faa i Havn med en Lægtning af en 3—400 Tons.

Damperen, som kom hertil Fredag, laa ca. 20½ Fod engelsk og altsaa for dybt til at gaa i Havn straks. Vi sendte Lægter ud, som tog ca. 400 Tons om Lørdagen, haabende, at Damperen derefter skulde kunne gaa ind; men da Vinden stod godt mod Østen, saaledes at det gav ca. 6 Tommer under daglig Vande, var Damperen selv med disse 400 Tons ikke lægtet tilstrækkelig til at kunne gaa i Dok, og gaa ind i Yderhavnen, hvor den skulde tage Grund, vilde Kaptajnen ikke indlade sig paa, da han ifølge sine Dokumenter havde Ret til at ligge „always afloat“, og han vilde ikke risikere noget som helst, selv om vi aldrig saa meget forsikrede ham, at det var farefrit, og selv om vi bød ham aldrig saa meget i Dusør for hans Imødekommenhed; han var saa bange for sit Rederi, at han ingen Risiko turde løbe af den Art. Vi maatte saa losse vor Lægter ud om Søndagen og gik atter ud med den om Mandagen og tog andre ca. 400 Tons og havde derefter haabet, at Damperen dog saa vilde kunne gaa ind i Dok med de sidste 400 Tons, men da var Vinden gaaet endnu stærkere mod Øst og havde drevet Vandet yderligere ud, saaledes at der ikke endnu var tilstrækkeligt Vand til, at Damperen kunde gaa ind i Dok. Følgelig maatte vi atter gøre Kraftanstrengelser og gaa ud med Lægteren, saaledes at Resultatet bliver, at hele Partiet bliver lægtet paa Reden. Damperen kommer slet ikke i Havn, men gaar videre fra Reden til anden Havn.